

„Szent Imre Vándorút” I. szakasz

Szentgotthárd-Nemesmedves

2017.03.19.

Felhős ég, csöpörgő eső. Így indultunk Ausztria felé a külön buszunkkal. Mogensdorfbán megnéztük az 1664-es szentgotthárdi csata emlékére berendezett múzeumot és az emlékhelyet. Innen tovább indultunk a túra kiinduló pontjára, Szentgotthárdra. Kis városnézés után vágtunk neki az előttünk álló 20 km-es 500 méter szintkülönbséggel ránk váró útnak, mégpedig a „Szent Imre Vándorút” első szakasza teljesítésének.

Az első 3 km-es szakaszt kerékpárúton tettük meg, de már az út elején kezdtünk megszabadulni több ruhadarabunktól, mivel az időjárás ismét kegyes volt hozzánk, és ragyogó napsütésben kezdhettük túránkat. Hamarosan elértük a már ébredező természetet, ahol kemény tempóban, de vidáman gyűrtük le a kilométereket. Elérve egy már leromlott állapotú geodéziai tornyot, itt megebédeltünk. Mivel ez volt az első ellenőrző pont, elkészítettük csoportképeinket, majd Rönök felé vettük a piros turista jelzés mentén utunkat. Itt találkoztunk a kis túrásokkal, és együtt csodáltuk meg a határon álló újjáépített páratlan szépségű Szent Imre templomot.

Rövid pihenő után indultunk a még ránk váró meredek hegyoldalnak, és a még hátralévő 8,4 km-nek. Nagyon jó tempóban haladva hamarosan megérkeztünk Nemesmedvesre, ahol „megrohmoztuk” a szovjetek kivonulása után hátrahagyott utolsó tankot. Itt is nagyon kellemes perceket töltöttünk, amit csak fokozott az éppen arra járó jégkrémes autó, amit gyorsan leállítottunk, és így ezt a szép tavaszi napot a kissé megfáradt turisták fagylaltozással zárhatták.

Ui: Illetve, egy elhagyott hátizsákért még beugrottunk a helyi „presszóba”. És ha már ott voltunk, fogyasztottunk is.

